

det nu forelagte radikale Vagtværnsforslag bliver til Lov, vil der fra den højtærede Udenrigsministers Side heller intet være til Hinder for at tage Ansvar for Ledelsen af Udenrigsministeriet. Og skulde det vise sig nødvendigt for at opnaa en Ordning at gøre væsentlige forsvarsmæssige Indrømmelser til Partiet Venstre, vil det heller ikke forhindre den højtærede Udenrigsminister i at forestaa Udenrigstjenesten. Og det kunde maaske endog tænkes, at dersom der slet ikke blev truffet nogen Nyordning foreløbig, men man indtil videre enedes om at blive ved den Ordning, vi har, vilde det heller ikke faa den højtærede Udenrigsminister til at vige for Ansvar eller føle sit moralske Mod knækket ved at lede Udenrigsministeriet. Ja, jeg kunde endda tænke mig, at dersom Partierne eller et Flertal af Medlemmer her i Salen blev enige om at afløse den nugældende Forsvarsordning med en saglig ærligere og redeligere Ordning, en Ordning, som ikke stikker Befolkningen Blaar i Øjnene, vil den højtærede Udenrigsminister ogsaa i saa Fald være i Stand til at lede Udenrigstjenesten, saa vilde ogsaa da hans varme Forstaaelse og Interesse for vor nationale Sikkerhed tilsige ham at holde Stand paa Udenrigsministerposten. Alt dette er jo saare skönt og respektindgydende, navnlig respektindgydende, naar man er klar over, at hvilken af disse Ordninger der end maatte blive til Virkelighed, vil det sikkert have kostet den højtærede Udenrigsminister betydelige Ofre, betydelig Resignation med Hensyn til personlig Overbevisning.

Men forudsat, at det forholder sig, saaledes som jeg her har sagt — og der er jo tilstrækkeligt, der tyder paa, at min Vurdering ikke er saa helt forfejlet —, maa det være berettiget at fremhæve, at saa minder den højtærede Udenrigsministers Stilling her i Salen langt mere om en Art politisk Understatssekretær, en parlamentarisk Tjenestemand, end om en diplomatisk Fagminister. *À votre service, Messieurs, pour n'importe quelle affaire militaire*, saaledes som det sømmer sig en Diplomat af første Klasse og en Verdensmand udenfor de politiske Partier. Det er da ogsaa forstaaeligt, at det saaledes blev den højtærede Udenrigsminister, der i Gaar kom til at holde den egentlige Ordførertale for det socialdemokratiske Parti og Regeringen.

Talen var bemærkelsesværdig ikke saa meget ved sit saglige Indhold som ved sin partitaktiske Tendens, emballereti et omhyggeligt Svøb af belørende Udtalelser om Folkeforbundets militære Bestemmelser, udsmyk-

ket og krydret med saadanne Talemaader om Rettens Udvikling, om Locarno-Traktaternes epokegørende Betydning, af hvilke der altid kan rekvireres og fabrikeres ubegrænsede Mængder i et udenrigsministerielt Kontor, saaledes fremsat her i Salen, at det ligger nær at spørge: Hvorledes er i Virkeligheden Rækkevidden og Værdien af de Betragtninger og de Argumenter, som den højtærede Udenrigsminister førte i Marken? Den korte Tales lange Tanke kan jo sammenfattes i de faa Ord: hvis blot Venstre vil være med til et nyt Militærforlig, vil den socialdemokratiske Regering strække sig vidt i Indrømmelser. Det var det, der var Kernen i det. Det kan da have sin Interesse at undersøge Lødheden af de folkeretlige Draperier, de Locarno-Perler, hvormed den højtærede Udenrigsminister som en snedig Mefisto søgte at lokke den enfoldige Gretchen fra Landet i Armene paa den lærde Dr. Faust.

Anden Næstformand (Parkov): Det forekommer mig, at det ærede Medlem maatte kunne finde et mere passende Billede; jeg finder det her benyttede uheldigt.

Holstein: Jeg vil begynde med at nævne, at en af de første Betragtninger, den højtærede Minister fremsatte, lød saaledes: Flertalspartierne og Venstre er enige om, at Folkeforbundspagten ingen Minimumsgrænse opstiller for Rustningernes Indskrænkning. Er det ikke herligt, de er enige derom. Der er ikke et Medlem i denne Sal, der ikke for længst har indrømmet, at formelt er Folkeforbundspagten af forstaa saaledes. Men det er selvfølgelig rart, naar man gaar paa politiske Frierfødder, at kunne begynde med at henvise til Sjælens Enighed. Derefter fremhævede den højtærede Minister følgende: det er ikke Folkeforbundspagten, men de enkelte Staters Bestræbelser paa Voldgiftens Omraade, der har sat de dybeste Spor; der er oprettet mere end dobbelt saa mange Voldgiftstraktater efter Krigen som i Tiden mellem den anden Haager-Konference og Krigen, og flere af disse Voldgiftstraktater indeholder et absolut Obligatorium; der er ogsaa sluttet obligatoriske Voldgiftstraktater mellem Stormagter og mindre Nabostater; hele dette Arbejde paa Voldgiftsoverenskomster er Udtryk for den moralske Afrustnings Frem-march; det samme gælder Nedrustningsbestræbelserne. Nedrustningen maa være samtlige ledende Statsmænds Formaal.

Nu har vi altsaa hørt Lovprisningerne